

Bilag 2.1 – TØRENTE – Renter

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på renter af underholdsbidrag, som fremgår af retsafgørelse, retsforlig eller officielt bekræftet dokument, og som er opgjort og tilskrevet af lande, der kan oversende fordringer med anmodning om inddrivelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelse af underholdsbidrag og samarbejde vedrørende underholdspligt (underholdspligtforordningen) (herefter ”Underholdspligtforordningen”).

Af skema under afsnit 2.2. fremgår hvilke lande, der kan oversende fordringer i henhold til underholdspligtforordningen. Fordringstypen kan foreløbig omfatte renter fra følgende lande: **Tyskland, Polen, Letland, Nederlandene, Frankrig, Tjekkiet, Litauen, Estland, Østrig, Belgien, Portugal, Spanien, Slovenien, Ungarn, Slovakiet, Rumænien, Sverige og Finland.**

Fordringer omfattet af TØRENTE er renter, som relaterer sig til en hovedfordring (underholdsbidrag). Renter, som er omfattet af denne fordringstype, skal derfor oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen som en relateret fordring. Fordringer på renter, der er omfattet af fordringstypen TØRENTE, vil i det følgende benævnes som ”renter”.

Fordringstypen TØRENTE kan **ikke** omfatte regulering (op- eller nedskrivning) af tidligere oversendte rentefordringer. Regulering af tidligere oversendte rentefordringer oversendes til inddrivelse i henhold til særskilte udarbejdede retningslinjer herom, jf. nærmere afsnit 1.2.

Fordringstypen kan alene omfatte fordringer på renter, såfremt disse opfylder de ikke udtømmende opregnede kriterier m.v., der er oplistet under henholdsvis afsnit 1.1 vedrørende beskrivelse af fordringstypen, afsnit 1.2 vedrørende renter, der modtages til inddrivelse, afsnit 1.4 vedrørende dækningsrækkefølge, afsnit 1.5 vedrørende særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen og afsnit 2.2 vedrørende overdragelse af fordringer til inddrivelse. Derudover skal rentefordringerne opfylde de kriterier m.v., der er fastsat for de enkelte stamdatafelter under afsnit 4.

Renter, som er omfattet af TØRENTE, kan i henhold til de enkelte landes lovgivning herom udgøre flere typer af renter, f.eks. 1) renter, der påløber/forfalder dagligt (dag-til-dag-renter), 2) månedsrenter, der tilskrives den sidste dag i måneden, 3) renter, der beregnes pr. påbegyndt måned, 4) renter, der opgøres årligt osv. Hertil kommer at rentesatsen kan variere for de enkelte lande.

Uanset hvad der måtte fremgå af de enkelte landes regler om beregning, opgørelse og tilskrivning af renter, er det aftalt, at fordringer på renter som udgangspunkt registreres med den periode, som er angivet i restanceopgørelsen fra de enkelte lande, dog således at periode start for rentefordringen altid angives med samme dato som periode start for den hovedfordring, som rentefordringen knytter sig til.

En rentefordring består af den samlede tilskrivning af løbende renter til en hovedfordring opgjort for en periode pr. en given dato. En rentefordring kan således udgøre påløbne renter for f.eks. 4 måneder for manglende betaling af underholdsbidrag (hovedfordringen) for maj måned 2022. Hver rentefordring udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Fordringer på renter, der vedrører flere bidragsperioder (hovedfordringer), kan således **ikke** sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse.

Fordringstypen må **ikke** indeholde 1) hovedfordringer, som renterne er knyttet til, 2) regulering af allerede oversendte renter, 3) renters rente og 4) gebyrer.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Renter, der modtages til inddrivelse

Fordringshaver har oplyst, at der fra de enkelte lande normalt modtages en restanceopgørelse, hvoraf det kan udledes, hvilken hovedfordring (underholdsbidrag) de opgjorte renter knytter sig til, f.eks. angives hovedfordringen med en hovedstol for maj måned 20XX med X kr., ligesom renten tilsvarende særskilt angives med X kr. for maj måned.

Restanceopgørelsen vil ofte omfatte flere måneder, f.eks. hovedstol og tilskrevne renter for maj, juni, juli, august osv. som følge af, at hovedfordringerne udgør et løbende månedligt underholdsbidrag for en given måned (f.eks. maj måned), som skyldner ikke har betalt rettidigt, hvorfor der påløber renter af hovedfordringen, indtil hovedfordringen betales.

Fordringshaver vil således ud fra de modtagne oplysninger kunne relatere de tilskrevne renter til de hovedfordringer, som de er beregnet af.

Fordringshaver har dog oplyst, at udlandet efterfølgende af egen drift eller efter anmodning fra fordringshaver fremsender ny restanceopgørelse (restanceopgørelse nr. 2, 3 etc.) over skyldige renter. Den nye restanceopgørelse vil som følge af, at hovedfordringerne, som renterne knytter sig til, ikke er betalt eller kun delvist er betalt i mellemtiden, kunne indeholde følgende:

1. Nye fordringer på renter, som fordringshaver **ikke** tidligere har modtaget til inddrivelse.
2. Rentefordringer, som fordringshaver tidligere har modtaget til inddrivelse, men hvor den tidligere opgjorte og fremsendte rentefordring nu er reguleret (op- eller nedskrevet) som følge af, at der påløbet yderligere renter på den hovedfordring, som renterne knytter sig til.
3. Rentefordringer, der knytter sig til en hovedfordring, hvor hovedfordringen er betalt for sent.

Derudover kan den nye restanceopgørelse afvige fra den tidligere modtagne restanceopgørelse, såfremt skyldner allerede har betalt tidligere oversendte renter. I disse tilfælde vil den nye restanceopgørelse ikke længere indeholde disse fordringer.

Det er aftalt med fordringshaver, at såfremt den nye restanceopgørelse indeholder en regulering (op- eller nedskrivning) af allerede modtagne renter, foretager fordringshaver en bortpostering i fordringshaversystemet af de tidligere modtagne renter og opretter en ny fordring til de renter, som fremgår af den nye restanceopgørelse. Fordringshaver foretager dog kun en bortpostering af de tidligere oprettede renter, som aktuelt er i restance på tidspunktet for modtagelsen af den nye restanceopgørelse, idet der herved tages højde for eventuelle modtagne indbetalinger til fordringshaver på de tidligere oprettede rentefordringer. Den nye rentefordring ”træder i stedet for” den tidligere modtagne rentefordring. Fordringshaver sikrer, at skyldner modtager meddelelse om, at den nye rentefordring erstatter tidligere opkrævet rentefordring, hvor der er taget højde for eventuelle modtagne indbetalinger.

Fordringshaver udarbejder eventuel procesvejledning m.v. vedrørende håndtering af rentefordringer, der udgør regulering (op- og nedskrivning) af tidligere modtagne rentefordringer, hvortil der henvises i sin helhed.

1.3 Gældsstyrelsens forrentning af udenlandske underholdsbidrag

Det følger af lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) § 5, stk. 1, at fordringshaver som udgangspunkt tilskriver inddrivelsesrenter på fordringer, som er oversendt til inddrivelse. I henhold til bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”inddrivelsesbekendtgørelsen”) § 9, stk. 1 forrentes fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, med en årlig inddrivelsesrente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5, stk. 1 og 2. Inddrivelsesrenten tilskrives fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Dog gælder der visse undtagelser hertil, idet det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 2, nr. 1, at reglerne i gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 1 ikke finder anvendelse for fordringer, der i henhold til EU-retsakter skal forrentes med en rente fastsat i henhold til EU-retsakten, uanset at fordringen

er oversendt til inddrivelse. Ligeledes fremgår det af gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 2, nr. 2, at inddrivelsesrenten heller ikke finder anvendelse på fordringer fastsat i henhold til en udenlandsk afgørelse om underholdsbidrag, der fastsætter en rente under inddrivelse, som er højere end inddrivelsesrenten, idet disse fordringer forrentes i henhold til afgørelsen.

De internationale fuldbyrdelseskonventioner, jf. nærmere under afsnit 2.2, regulerer bl.a., hvilket lands regler der skal finde anvendelse for fuldbyrdelse af en fordring. Af Underholdspligtforordningens artikel 41, Den nordiske inddrivelseskonventions artikel 4 og Haagerkonventionen af 1973's artikel 13 fremgår, at fuldbyrdelsen som udgangspunkt sker i henhold til fuldbyrdelseslandets (fuldbyrdelsesstatens) regler herom. Fordringer på renter ses dog ikke at være omfattet af de nævnte fuldbyrdelsesregler eller i øvrigt reguleret af andre regler i de nævnte konventioner m.v.

På baggrund af ovenstående ses der ikke at være grundlag for, at fordringshaver tilskriver inddrivelsesrenter på underholdsbidrag, som fordringshaver har modtaget til inddrivelse fra udlandet, når fordringshaver efter afsluttet opkrævning oversender disse hovedfordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Dette medfører, at Gældsstyrelsen **ikke** skal forrente fordringer på udenlandske underholdsbidrag i henhold til gældsinddrivelseslovens og inddrivelsesbekendtgørelsens regler herom, når disse modtages til inddrivelse fra fordringshaver. Dog kan de enkelte lande tilskrive renter af fordringer på udenlandske underholdsbidrag, der er fremsendt til fordringshaver med anmodning om inddrivelse. Det er disse renter, som er omfattet af fordringstypen TØRENTE.

De enkelte landes opgørelse, tilskrivning og oversendelse af renter til inddrivelse forudsætter dog, at der i de enkelte lande er hjemmel til tilskrivning af renter på underholdsbidrag, hvilket lægges til grund, når renterne skal fremgå af retsafgørelse/retsforlig eller af officielt bekræftet dokument. Derudover skal der være hjemmel til at oversende renterne til inddrivelse i Danmark. Der henvises i det hele til afsnit 2.2 om overdragelse af fordringer til inddrivelse.

Det antages, at når der ikke ses at være grundlag for at beregne inddrivelsesrenter af hovedfordringerne (underholdsbidragene), jf. ovenfor, vil der heller ikke være grundlag for at beregne inddrivelsesrenter af de renter, som er omfattet af TØRENTE

1.4 Dækningsrækkefølge

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) tager bl.a. andet stilling til i hvilken rækkefølge fordringer skal dækkes under inddrivelse.

Af gældsinddrivelseslovens § 4 fremgår:

”Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) *Bøder.*
- 2) *Underholdsbidrag omfattet af lov om opkrævning af underholdsbidrag, idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav.*
- 3) *Andre fordringer.*

Stk. 2. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet (...).”

Af forarbejderne til gældsinddrivelsesloven af 2008, lovforslag nr. 20 af 8. oktober 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår bl.a. følgende:

”Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linje med danske krav.

Dækker inddrevne beløb kun delvist fordringer inden for samme kategori, dækkes fordringerne efter FIFO-princippet, dvs., at den fordring, der først er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes først.

Krav på renter behandles i relation til dækningsrækkefølgen på samme måde som hovedkravet, dvs., at renterne falder inden for den samme kategori som hovedkravet. Dog dækkes renterne

forud for hovedkravet af hensyn til, at skyldners mulighed for at opnå fradrag for renter kan være betinget af, at renter for tidligere indkomstår er betalt, jf. ligningslovens § 5, stk. 8. (...)”.

Det kan udledes af forarbejderne, at renter klassificeres i dækningsrækkefølgen som den hovedfordring, renterne knytter sig til.

De hovedfordringer, som renterne knytter sig til, kan både udgøre forskudsvis og ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag fra de enkelte lande. Som konsekvens af reglerne i gældsinddrivelsesloven om dækningsrækkefølge, bliver ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag placeret ”højere oppe/bedre” i dækningsrækkefølgen end de forskudsvis udlagte underholdsbidrag, idet ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag klassificeres som private krav. Dette medfører, at ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag skal dækkes forud for forskudsvis udlagte underholdsbidrag, uanset om forskudsvis udlagte underholdsbidrag måtte være modtaget til inddrivelse tidligere end ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag.

Fordringshaver har oplyst, at der som hovedregel **ikke** modtages oplysninger fra de enkelte lande om, hvorvidt den hovedfordring, som renterne knytter sig til, er forskudsvis udlagt eller ej. Det er fordringshavers vurdering, at det ikke vil være muligt at fremskaffe oplysninger herom. Derfor vil de hovedfordringer, som renterne knytter sig til, ud fra et forsigtighedsprincip blive ”klassificeret” og placeret i dækningsrækkefølgen som ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag uden hensyntagen til, hvorvidt der er sket forskudsvis udlægning eller ej. Renterne, som er omfattet af fordringstypen TØRENTE, følger hovedfordringernes klassificering.

1.5 Særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen

Da fordringstypen omfatter fordringer på renter for flere lande, kan fordringstypen udelukkende anvendes til oversendelse af renter, såfremt følgende særlige ikke udtømmende opregnede kriterier m.v. er opfyldt:

- Renter omfattet af denne fordringstype udgør relaterede fordringer til en hovedfordring (underholdsbidrag).
- Renterne må **ikke** udgøre en regulering (op- og nedskrivning) af tidligere rentefordringer omfattet af fordringstypen.

- Det enkelte land kan oversende fordringer med anmodning om inddrivelse i henhold til underholdspligtforordningen.
- Fordringerne skal fremgå af retsafgørelse/retsforlig eller af officielt bekræftet dokument.
- Retsafgørelse/retsforlig eller officielt bekræftet dokument skal indeholde oplysninger om, at 1) renten udgør rente af underholdsbidrag, 2) rentesatsen og 3) datoen for, hvornår renten skal beregnes fra.
- Det enkelte land har hjemmel til at tilskrive renter af de hovedfordringer, som renterne knytter sig til. Idet der i underholdspligtforordningen stilles krav om, at renterne skal fremgå af retsafgørelse/retsforlig eller officielt bekræftet dokument, lægges det til grund af fordringshaver, at kriteriet er opfyldt.
- Renternes periode registreres som udgangspunkt med den periode, der fremgår af restanceopgørelsen fra de enkelte lande, dog således at periode start for rentefordringen altid angives med samme dato som periode start for den hovedfordring, som rentefordringen knytter sig til.
- Hver renteperiode udgør en selvstændig fordring. Renter, der omfatter flere bidragsperioder (hovedfordringer), kan således **ikke** sammenlægges og oversendes som én samlet fordring til inddrivelse.
- Fordringer på renter skal kunne adskilles fra de hovedfordringer, som de er knyttet til.
- Der forekommer **ikke** medhæftere på renter omfattet af fordringstypen.
- Fordringer på renter kan i nødvendigt omfang identificeres overfor skyldner.
- Fordringer på renter antages som udgangspunkt at være omfattet af reglerne om accessorisk forældelse, medmindre andet fremgår af de enkelte lands lovgivning. Fordringshaver skal således forud for, at fordringer på renter returneres til det enkelte land, som en accessorisk forældet fordring, kontrollere, at der i det enkelte land **ikke** gælder regler, der undtager renterne fra accessorisk forældelse.
- Der tages i forbindelse med forældelseskontrol af renterne **ikke** hensyn til eventuelle regler for suspension og/eller udskydelse af forældelsen, ligesom der ikke tages hensyn til, hvorvidt eventuelle regler om suspension og/eller udskydelse af forældelsen for hovedfordringen tillige gælder for renter, der relaterer sig til hovedfordringen.
- Fordringshaver angiver som udgangspunkt den forældelsesfrist, der er oplyst af de enkelte lande, medmindre disse oplysninger giver anledning til, at fordringshaver har brug for yderligere oplysninger for at kunne fastsætte korrekt stamdata. I disse tilfælde retter fordringshaver henvendelse til det enkelte land.
- Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af de fordringer, som er omfattet af TØRENTE.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Det retlige grundlag for renter omfattet af fordringstypen

Fordringstypen TØRENTE udgør en tværgående fordringstype, der kan omfatte renter fra de lande, der kan oversende fordringer i henhold til underholdspligtforordningen, jf. nærmere afsnit 2.2.

Det retlige grundlag for opgørelse, beregning og tilskrivning af renter vil således fremgå af det enkelte lands lovgivning herom, hvortil henvises i sin helhed. Da det er en forudsætning for oversendelse af renterne til inddrivelse, at renterne fremgår af retsafgørelse/retsforlig eller officielt bekræftet dokument, lægges det til grund, at de enkelte lande har hjemmel til at beregne renter af den hovedfordring, som renterne knytter sig til.

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Anmodning om inddrivelse af de fordringer, som er omfattet af fordringstypen TØRENTE, er alene hjemlet i rådets forordning nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser.

Følgende fremgår af artikel 2 i underholdspligtforordningen:

”Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »retsafgørelse«: en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten. I kapitel VII og VIII forstås ved »retsafgørelse« også en retsafgørelse om underholdspligt truffet i et tredjeland*
- 2) »retsforlig«: et forlig vedrørende underholdspligt, der er godkendt af en ret eller indgået for en ret under en retssag*
- 3) »officielt bekræftet dokument«:*

a) et dokument vedrørende underholdspligt, der er udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument i domsstaten, hvor den officielle bekræftelse

i) vedrører underskriften og dokumentets indhold og

ii) er foretaget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil, eller

b) en aftale om underholdspligt, som er indgået for en administrativ myndighed i domsstaten, eller som er bekræftet af en sådan myndighed.”

Af underholdspligtforordningens artikel 48 fremgår:

”Anvendelse af denne forordning på retsforlig og officielt bekræftede dokumenter

1. Retsforlig og officielt bekræftede dokumenter, der er eksigible i domsstaten, anerkendes og er eksigible i en anden medlemsstat på samme vilkår som retsafgørelser, jf. kapitel IV.

2. Denne forordnings bestemmelser finder i fornødent omfang anvendelse på retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.

3. Den kompetente myndighed i domsstaten udsteder efter anmodning fra en berettiget part et uddrag af retsforliget eller det officielt bekræftede dokument under anvendelse af formularen i henholdsvis bilag I og bilag II eller bilag III og IV.”

Af underholdspligtforordningens Bilag I om udskrift af en retsafgørelse/et retsforlig vedrørende underholdspligt, der ikke er omfattet af en procedure for anerkendelse og afgørelse om eksigibilitet, nr. 5.2.1.6. fremgår:

”Renter (hvis angivet i retsafgørelsen/retsforliget)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: ... (dd/mm/åååå).”

Tilsvarende tekst fremgår tillige af Bilag I nr. 5.2.2.6 og 5.2.3.6 samt af Bilag II om udskrift af en retsafgørelse/et retsforlig vedrørende underholdspligt, der er omfattet af en procedure for anerkendelse og afgørelse om eksigibilitet, nr. 5.2.1.6, 5.2.2.6 og 5.2.3.6.

Derudover fremgår ovenstående tekst tillige af underholdspligtsforordningens Bilag III om udskrift af et officielt bekræftet dokument vedrørende underholdspligt, der ikke er omfattet af en procedure for anerkendelse og afgørelse om eksigibilitet, nr. 5.2.1.6. Det antages, at det i parentes angivne (*hvis angivet i retsafgørelsen/retsforliget*) udgør en skrivefejl, idet der rettelig burde være anført (*hvis angivet i det officielt bekræftede dokument*).

Af underholdspligtsforordningens Bilag III om udskrift af et officielt bekræftet dokument vedrørende underholdspligt, der ikke er omfattet af en procedure for anerkendelse og afgørelse om eksigibilitet, nr. 5.2.2.6. fremgår:

*”Renter (hvis angivet i det officielt bekræftede dokument)
Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:
Der opkræves renter fra: ... (dd/mm/åååå).”*

Tilsvarende tekst fremgår tillige af Bilag III nr., 5.2.3.6 samt af Bilag IV om udskrift af et officielt bekræftet dokument vedrørende underholdspligt, der er omfattet af en procedure for anerkendelse og afgørelse om eksigibilitet, nr. 5.2.1.6, 5.2.2.6 og 5.2.3.6.

Underholdspligtforordningen er en fuldbyrdelseskonvention, hvorefter alle EU-medlemsstater har forpligtet sig til at inddrive bidrag på grundlag af bidragsafgørelser fra de andre medlemsstater. Underholdspligtsforordningen antages tillige at omfatte en forpligtelse til at inddrive tilskrevne renter af disse bidrag. Inddrivelsen sker efter den lovgivning, som gælder i det land, hvor inddrivelsen skal finde sted. Underholdspligtforordningen er ikke tiltrådt af Danmark, da forordningen er omfattet af Danmarks retsforbehold.

Det fremgår dog af § 1, stk. 1 i lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1282 af 14. november 2018, at bestemmelserne i forordningen gælder i Danmark. Efter lovens § 1, stk. 2, gælder forordningens kapitel III om lovvalg og kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder ikke i Danmark. Bestemmelserne i forordningens artikel 2 om definitioner og kapitel IX om almindelige og afsluttende bestemmelser gælder

kun, i det omfang de vedrører kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt adgang til domstolsprøvelse. Af forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1 følger, at der ved en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat forstås dom, kendelse eller fuldbyrdesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger.

Bekendtgørelse nr. 297 af 20. marts 2019 om anvendelse af underholdspligtforordningen (herefter ”underholdspligtforordningsbekendtgørelsen”) indeholder regler om danske myndigheders behandling af sager om inddrivelse i Danmark af udenlandske bidragskrav efter underholdspligtforordningen. Efter forordningens artikel 1, stk. 1, finder forordningen anvendelse på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab. Det følger af artikel 2, stk. 1, nr. 1-3, at forordningen finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.

Anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag efter underholdspligtforordningen (gælder både Kapitel IV, afdeling 1 og 2) indgives efter de nuværende regler til Familieretshuset, der træffer afgørelse om inddrivelse, når anmodningen er fremsendt efter underholdspligtforordningens afdeling 2. Der gælder det særlige for anmodninger omfattet af Kapitel IV afdeling 1, at de kan fremsendes direkte til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. underholdspligtforordningsbekendtgørelsens § 2.

Nedenstående skema indeholder en oversigt over, hvilke fuldbyrdelseskonventioner de enkelte landes anmodning om inddrivelse anerkendes efter.

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Norge	Nej	Ja	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja	Ja	Ja
Finland	Ja	Ja	Ja	Ja
Island	Nej	Nej	Nej	Ja
Tyskland	Ja	Ja	Ja	Nej
Polen	Ja	Ja	Nej	Nej

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Letland	Ja	Nej	Nej	Nej
Litauen	Ja	Ja	Nej	Nej
Estland	Ja	Ja	Nej	Nej
Østrig	Ja	Nej	Ja	Nej
Nederlandene	Ja	Ja	Ja	Nej
Frankrig	Ja	Ja	Ja	Nej
Belgien	Ja	Nej	Ja	Nej
Portugal	Ja	Ja	Ja	Nej
Spanien	Ja	Ja	Ja	Nej
Storbritannien	Nej (Udtrådt af EU)	Ja	Nej	Nej
Schweiz	Nej	Ja	Ja	Nej
Tjekkiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Slovenien	Ja	Nej	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Nej	Ja	Nej
Slovakiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Rumænien	Ja	Nej	Nej	Nej
Australien	Nej	Ja	Nej	Nej
Tyrkiet	Nej	Ja	Ja	Nej

Inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter

”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentlige restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal skyldner som hovedregel skriftligt underrettes om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

3.1 Retsgrundlaget for forældelse af fordringer omfattet af fordringstypen

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Som det fremgår af afsnit 2.2 om overdragelse af fordringer til inddrivelse, kan oversendelse af fordringer på renter, som er omfattet af fordringstypen TØRENTE, alene ske efter underholdspligtsforordningen.

3.1.1 SKATs juridiske vejledning (2022-2)

Af SKATs juridiske vejledning (2022-2) fremgår bl.a:

“Forældelse efter underholdspligtsforordningen:

Underholdspligtforordningen forholder sig alene til forældelse vedrørende de EU-medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007. Se underholdspligtforordningen kapitel IV, afdeling 1.

Underholdsbidrag fastsat efter underholdspligtforordningen, skal afgøres efter den stats forældelsesregler, som i den konkrete situation stiller bidragsmodtageren bedst. Se underholdspligtforordningen artikel 21, stk. 2.”

Det følger således af ovenstående, at regler om forældelse af fordringer skal afgøres efter den stats forældelsesregler, som stiller bidragsmodtageren bedst. Da fordringer omfattet af fordringstypen TØRENTE udgør relaterede fordringer til hovedfordringer (underholdsbidrag), antages det, at tilsvarende princip til lige finder anvendelse for disse fordringer.

3.1.2 Den nationale lovgivning

Fordringstypen omfatter renter fra lande, der har adgang til at oversende fordringer på underholdsbidrag i henhold til underholdspligtforordningen. Fordringstypen kan foreløbig omfatte renter fra følgende lande: Tyskland, Polen, Letland, Nederlandene, Frankrig, Tjekkiet, Litauen, Estland, Østrig, Belgien, Portugal, Spanien, Slovenien, Ungarn, Slovakiet, Rumænien, Sverige og Finland.

Det er de enkelte landes regler om forældelse, der finder anvendelse for fordringer omfattet af TØRENTE. Henset til omfanget af de fordringer, der forventes oversendt i fordringstypen, og at fordringstypen omfatter flere lande, er det aftalt, at forældelsesreglerne for de enkelte lande ikke beskrives nærmere i fordringstypen. Der henvises således i det hele til det enkelte lands forældelsesregler.

3.2 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Af de enkelte landes lovgivning om forældelse antages det, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for renterne kan udledes.

Af bilag til underholdspligtforordningen fremgår, at de enkelte lande ved oversendelse af fordringer til inddrivelse skal angive, fra hvilken dato renten kan opkræves fra.

Uanset ovenstående, herunder hvad der måtte fremgå af de enkelte landes lovgivning vedrørende forældelsesfristens begyndelsestidspunkt, antages det, at det tidligste tidspunkt, hvorfra forældelsen for renterne kan regnes, er den første dag i den periode, som renterne omfatter. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt kan i henhold til de enkelte landes lovgivning ligge på et senere tidspunkt end den første dag i den periode, som renterne omfatter, men antages **ikke** at kunne ligge før den første dag i perioden.

Som følge af ovenstående er det aftalt, at forældelsens begyndelsestidspunkt ud fra et forsigtighedssynspunkt regnes fra den første dag i den periode, som renterne omfatter. Forældelsens begyndelsestidspunkt vil således udgøre datoen for periode start.

I de enkelte landes lovgivning kan der forekomme regler om henholdsvis udskydelse og/eller suspension af forældelsen. Som anført under afsnit 1.5 tages der i filteret i forbindelse med forældelseskontrol af renterne **ikke** hensyn hertil. Det påhviler således fordringshaver i forbindelse med oversendelse af renter til inddrivelse at afdække, hvorvidt forældelsen af renterne er udskudt og/eller suspenderet, eller om der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen af renterne. Uanset forekomsten af sådanne regler, vil forældelsesfristens begyndelsestidspunkt som udgangspunkt altid blive regnet fra datoen for periode start, jf. nærmere afsnit 4.6, medmindre det konkret fremgår, at forældelsen er udskudt og/eller suspenderet, eller der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen af fordringen.

3.3 Forældelsesfristens længde

Det er de enkelte landes regler om forældelse, der finder anvendelse for renter omfattet af TØRENTE, hvortil henvises. Forældelsesfristens længde vil således følge de enkelte landes regler herom og vil variere fra land til land.

Det er aftalt med fordringshaver, at fordringshaver lægger de oplysninger, som modtages fra de enkelte lande til grund for forældelsesfristens længde, medmindre disse oplysninger giver anledning til, at fordringshaver har brug for yderligere oplysninger for at kunne vurdere forældelsesfristens længde. I disse tilfælde retter fordringshaver henvendelse til det enkelte land.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver som udgangspunkt oversender renterne med en registreret forældelsesdato, der fremgår af de oplysninger, som modtages af de enkelte lande, eller som fordringshaver har indhentet oplysninger om.

Fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af renternes forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelse i henhold til de enkelte landes regler herom, såfremt fordringshaver eller de enkelte lande har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen og inddrivelsen af renterne, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

3.4 Accessorisk forældelse

Som det fremgår af afsnit 1.5 vedrørende særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen, antages renter, som er omfattet af fordringstypen TØRENTE, som udgangspunkt at være omfattet af reglerne om accessorisk forældelse, medmindre det direkte fremgår af de enkelte landes lovgivning, at der ikke gælder regler om accessorisk forældelse for renter omfattet af denne fordringstype. Ved accessorisk forældelse forstås, at et krav på renter og lignende ydelser bortfalder, når den hovedfordring (her: underholdsbidraget), som renterne knytter sig til, forældes. Forældelsen rammer alle former for renter, der knytter sig til hovedfordringen, selv om kravet på renterne ikke ville være forældet selvstændigt efter de enkelte landes regler herom.

Fordringshaver skal således, forud for at fordringer på renter returneres til det enkelte land som en accessorisk forældet fordring, kontrollere, at der i det enkelte land ikke gælder regler, der undtager renterne fra accessorisk forældelse.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for TØRENTE og på baggrund af fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre rentefordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor rentefordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde gebyrer.

Eksempel:

En rentefordrings hovedstol er 1.000 kr. Der er afdraget 500 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 500 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet anføre rentefordringens oprindelige pålydende.

Af bilag til underholdspligtsforordningen fremgår, at rentesatsen skal angives.

Fordringshaver har oplyst, at det **ikke** altid kan udledes, hvad hovedstolens oprindelige pålydende er ud fra de oplysninger, der modtages fra de enkelte lande.

Det er derfor aftalt med fordringshaver, at hovedstolen altid udfyldes med det restancebeløb, som de enkelte lande har oplyst ved oversendelsen af rentefordringen til fordringshaver. Feltet ”Hovedstol” skal således udfyldes med det beløb, der fremgår af restanceopgørelsen fra de enkelte lande.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renters renter og gebyrer.

Eksempel:

En rentefordring modtages med en restgæld på 1.000 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra de enkelte lande. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra de enkelte lande afdraget 500 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden rentefordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 1.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at rentefordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at rentefordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For rentefordringer skal fordringshaver således angive fordringstypekoden TØRENTE.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Teksten, der står i beskrivelsesfeltet, medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Dog medtages teksten i beskrivelsesfeltet **ikke** i Gældsstyrelsens breve til skyldner, når der er tale om relaterede fordringer. Rentefordringer, som er omfattet af fordringstypen TØRENTE, er relaterede fordringer.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er derfor **ikke** obligatorisk.

Det er aftalt, at fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Af bilag til underholdpligtsforordningen fremgår, at de enkelte lande ved oversendelse af rentefordringer til inddrivelse, skal oplyse datoen, hvorfra renten skal beregnes.

Det lægges til grund, at 1) fordringshaver modtager oplysninger om rentefordringens periode fra de enkelte lande, eller 2) rentefordringens periode kan udledes af grundlaget for renterne eller af de oplysninger, der er modtaget fra de enkelte lande, eller 3) rentefordringens periode fremgår af de oplysninger, som fordringshaver efter modtagelse af rentefordringen til inddrivelse har indhentet fra de enkelte lande.

Fordringer på renter omfattet af TØRENTE kan i henhold til de enkelte landes lovgivning herom udgøre flere typer af renter, f.eks. 1) renter, der påløber/forfalder dagligt (dag-til-dag-renter), 2) månedsrenter, der tilskrives den sidste dag i måneden, 3) renter, der beregnes pr. påbegyndt måned, 4) renter, der opgøres årligt osv.

Uanset hvad der måtte fremgå af de enkelte landes regler om beregning, opgørelse og tilskrivning af renter, er det aftalt, at fordringer på renter som udgangspunkt registreres med den periode, som er angivet i restanceopgørelsen, dog således at periode start for rentefordringen altid angives med samme dato som periode start for den hovedfordring, som rentefordringen knytter sig til.

Feltet ”Periode start” udfyldes derfor med den første dag i perioden, som rentefordringen dækker. Da rentefordringen knytter sig til en hovedfordring, er det aftalt, at feltet ”Periode start” altid udfyldes med datoen for periode start for den hovedfordring, som rentefordringen knytter sig til.

Feltet ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i den periode som rentefordringen dækker, såfremt denne dato fremgår af restanceopgørelsen fra de enkelte lande eller kan udledes heraf. Såfremt den sidste dag i rentefordringens periode **ikke** fremgår af restanceopgørelsen og ej heller kan udledes heraf, udfyldes ”Periode slut” med datoen for restanceopgørelsen eller datoen for modtagelse af restanceopgørelsen.

Hver rentefordringsperiode, dvs. hver periode som kan afgrænses på baggrund af ovenstående om periode start og periode slut, udgør en selvstændig fordring.

Eksempel:

Første dag i hovedfordringens periode er den 1. maj 2022. Periode start for rentefordringen angives til den 1. maj 2022. Restanceopgørelsen er dateret den 12. september 2022 og dækker løbende tilskrevne renter af hovedfordringen for maj måned 2022 opgjort til og med datoen for restanceopgørelsen. Periode slut udfyldes med den 12. september 2022.

*Fordringer 1) hvor de enkelte lande **ikke** har oplyst om fordringens periode i restanceopgørelsen, 2) hvor perioden **ikke** kan udledes af oplysningerne i restanceopgørelsen, ligesom 3) det **ikke** kan udledes af restanceopgørelsen, hvilken hovedfordring rentefordringen knytter sig til:*

Såfremt rentefordringens periode hverken fremgår af de oplysninger, der modtages fra de enkelte lande, eller kan udledes heraf, ligesom det ikke kan udledes, hvilken hovedfordring rentefordringen knytter sig til, retter fordringshaver henvendelse til det enkelte land med anmodning om oplysning herom. Såfremt de nævnte oplysninger heller ikke kan udledes af de yderligere modtagne oplysninger fra de enkelte lande, eller de enkelte lande ikke inden rimelig tid besvarer henvendelsen, vurderer fordringshaver, hvorvidt der i det konkrete tilfælde er grundlag for at tilbagesende rentefordringen med oplysning om, at rentefordringen kan genfremsendes til inddrivelse, når de fornødne oplysninger foreligger, jf. principperne i gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Det antages, at stiftelsesdatoen ikke følger af det retlige grundlag for de enkelte lande. Fordringshaver har endvidere oplyst, at fordringshaver **ikke** modtager oplysninger fra de enkelte lande om rentefordringens stiftelsesdato.

Som følge af manglende oplysninger om stiftelsesdatoen, er det aftalt, at fordringshaver altid udfylder feltet ”Stiftelsesdato” med datoen for periode slut for rentefordringen.

Stiftelsesdatoen er derfor sammenfaldende med periode slut.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: Obligationsret del 1, 6. udg., 2019, s. 157ff.

Fordringer på renter, som er omfattet af TØRENTE, kan i henhold til de enkelte landes lovgivning herom udgøre flere typer af renter, f.eks. 1) renter, der påløber/forfalder dagligt (dag-til-dag-renter), 2) månedsrenter, der tilskrives den sidste dag i måneden, 3) renter, der beregnes pr. påbegyndt måned, 4) renter, der opgøres årligt osv. Dette medfører, at forfaldsdatoen for renterne kan være forskellig afhængig af, hvorledes renten opgøres og tilskrives af de enkelte lande.

Uanset ovenstående er det af systemtekniske årsager og ud fra et forsigtighedsprincip aftalt, at forfaldsdatoen for rentefordringer, som er omfattet af TØRENTE, angives som den sidste dag i den periode, som rentefordringen omfatter, idet den sidste dag i perioden antages at være det tidligste tidspunkt, hvor rentefordringen kan endelig opgøres.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Forfaldsdato” med den sidste dag i den periode, som rentefordringen omfatter. Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes derfor med datoen for periode slut.

Forfaldsdatoen er således sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når rentefordringen modtages fra udlandet - altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Dog skal fordringshaver ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af oplysningerne fra de enkelte lande.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for de fysiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den person, der skal betale rentefordringen, og som de enkelte lande har oplyst, er skyldner for rentefordringen. Da fordringen udgør renter af et underholdsbidrag, vil skyldner være samme person, som den person, som der skal betale det underholdsbidrag, som rentefordringen knytter sig til.

Feltet ”Identifikation af skyldner” skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelse for rentefordringer, som er omfattet af TØRENTE, reguleres af de enkelte lands forældelsesregler herom, jf. nærmere afsnit 3.

Fordringshaver har oplyst, at de enkelte lande oplyser eller efterfølgende afkræves oplysninger om datoen for rentefordringens forældelse, når rentefordringen modtages/er modtaget af fordringshaver.

Feltet ”Forældelsesdato” skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den tidligste dato, som de enkelte lande oplyser til fordringshaver, såfremt de enkelte lande har angivet flere forældelsesdatoer i forbindelse med opgørelse af de enkelte renteposter, der danner grundlag for opgørelsen af den samlede rentefordring.

Fordringer på renter omfattet af TØRENTE kan i henhold til de enkelte landes lovgivning herom udgøre flere typer af renter, f.eks. 1) renter, der påløber/forfalder dagligt (dag-til-dag-renter), 2) månedsrenter, der tilskrives den sidste dag i måneden, 3) renter, der beregnes pr. påbegyndt måned, 4) renter, der opgøres

årligt osv. Dette medfører, at forfaldsdatoen for renterne, hvorfra forældelsen normalt regnes fra, kan være forskellig afhængig af, hvad der fremgår af de enkelte landes lovgivning, herunder hvorledes renter opgøres og tilskrives i de enkelte lande. Det er derfor ud fra et forsigtighedsprincip aftalt, at forældelsen for rentefordringen – uanset hvad der måtte fremgå af oplysninger fra de enkelte lande - altid regnes fra den første dag i den periode, som rentefordringen omfatter, dvs. at forældelsen regnes fra periode start.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

Da fordringstypen er tværgående og indeholder rentefordringer fra flere lande, er det aftalt, at alle fordringer på renter ved oversendelse til inddrivelse, sendes i høring.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet ”Domsdato” og ”Forligsdato” skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgang-regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgang-regler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller referencebase-ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØRENTE (Renter)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for TØRENTE (Renter)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_2_5	Forældelsesdato skal tidligst ligge 1 år efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_2_6	Forældelsesdato skal senest ligge samtidig med Periode start uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises
R_10_2	Relateredes Modtagelsesdato skal ligge efter hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_10_10	Relateredes Periode start skal ligge samtidig med hovedfordrings Periode start	Fordringen afvises